

# שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

עין משפט  
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) שנת עג' (ב) ג'י  
 יע"ן דקא ויהי כג"ל  
 (ג) נגעים ט"ז ח' ח' ח'  
 (ד) שנת נ"ג (ה) דפ"י  
 העירסה נתקן. (ו) ויע"ן  
 לעיל כמסדה. (ז) ויבדק  
 (ח) וק"ו. (ט) וק"ו  
 (י) ג'ל והגזלה. (יא) ולקמן  
 (יב) ל' ג'ל וזכ"ל. (יג) ויע"ן  
 חזו"ט פ"ט ח' (יד) ג'ל  
 לה. רש"י (ט) ו"ט נגעים  
 דע"כ. ר"ד רש"י קתני.  
 ט) מדיחא כדקדושין ע"י.

## הגהות הב"ח

(א) ג"מא אר"י רבא נגעים  
 ט"ח מלחא נגעים  
 (ב) ר"ש ד"ה ויהי ח' וס'  
 שפוט"ו (ג) ו"ח ו"ח ו"ח  
 מלבי לדידי הוא דה'  
 ו"ח נבי"ח בדרת ושלח  
 דמלטרפי לרבוב וס'  
 (ד) ר"ה גרמ"י ו"ח שאין  
 שניהם מולדה לזכ'.

## גליון הש"ס

ג"מ ה"ג החם מ"ת  
 נגעים. ע"י כפוט"ו ו'  
 כמ"ת דבר ר"ת ס'  
 כ"ה.

## מוסף רש"י

המוציא מרשות  
 לרשות. קתני מן  
 אבות מלאכות פסק כלל  
 גדול. ע"כ. ח"י א'  
 עסקין דקא מעייל  
 כ"י. דהא על כרחך  
 אהכנסה נמי חייב כדקתני  
 מחני העני חייב דקתני  
 המוציא ש"ס. מתנייה  
 נמי דיקא. דהכנסה נמי  
 קרי הוצאה. דקתני לא  
 מילת מפרש לה דילולת  
 למידיה קתני. וה"ל ש"ס  
 ארבע חייב ופטורי. דהא  
 מפרש הכנסה כרש"א.  
 דקתני כול פשט ע"י ח' וס'  
 ידו לפניו ויהי עובד  
 וקתני לה בפירושה  
 דילולת. אלתא הכנסה נמי  
 קרי לה הוצאה (ש"ס). רבא  
 אמר. דקא"י ל' לישא  
 דילולת בין הכח בין החם  
 רשויות קתני. דרשות  
 ש"ס. דתו ה"ח ורשות  
 ה"ח. ש"ן ארבע פנים  
 י"י מלמד ועל דיתני ל' ל' כ'  
 ארבע ארבעין פנים  
 ויבדוק בחוק. וה"ל לחיוב  
 וה"ל לטו"ה. וה"ל לטו"ה  
 דשיעור ט"ח לחיוב  
 כדקתני (ש"ס).

רסן. יענין אבות מלאכות המוליא מרשות לרשות: מי לא  
 עסקין דקא מעייל עויל. דעל כרחך קיימא לן נמי בהא דחייב  
 וקרי ליה המוליא: הוצאה קרי לה. (ג) שמואלה ממקומו: מחני.  
 במסקנה שנת (ג): דייק דהכנסה קרי יראה דקאמר יציאות השבת  
 שמיז וכ"ו ופירש הכנסה לאלתר  
 דקתני חס' [ג]. כי"ל העני עומד בחוק  
 ובעל הבית פניני פשט העני את  
 ידו לפניו וה"ל לתוך ידו של בעל  
 הבית והיינו כהכנסה: ידו חס'.  
 במחלת מסכת נגעים: (י) ש"ס חס'.  
 ארבעה. מראה לשון וזכר הוא להכי  
 מן להי בלשון וזכר כדכתיב (ויחולל א)  
 מראה הגובה סביב הוא מראה דמות  
 כבוד ה' וגי': ש"ס. מוכיני שאת  
 ובהרת' דספחת אינו שס נגע דלקמן  
 אלא לשון טפל לאחרים: ש"ן ארבעה.  
 י' ש' ל' רבות להט' ב' תולדות מרכיב'  
 דספחת דלקמן: כהכנסה כשלגוב'.  
 עזה לגבי ציור ולקמן [י:]: מפרש מנא  
 ליה: ש"ס ה"ה כסוד ה"ה. דע"ג דלמך  
 לכן עזה לגטויתו מסיד על כרחך  
 שאת שהוא א"כ קריוב אל לגטויתו של  
 בשרת הוא אלא שגבוה ממנו מעט  
 מתוך שאינו לכן כמותו וכל דבר  
 שחור גראה גבוה מן הלגן ולפיכך  
 נקרא שאת. והש"ס שגמרו להט  
 סיד וקרוס גינא והי"ס לכן מן  
 הקרוס ולמטה מן הקרוס אינו נגע  
 אלא חובה ויחזק הוא וז"ל מלאות  
 של תולדות הלגנה לזכ הלגן ה' הגבוה  
 לזכ הגבוה הלכך סיד בזהרת וקרוס  
 לשאת וריבה הכתוב את התולדות  
 לעטרף עם אבותיהן לגברים שהוא  
 שיעור נגע: מאן סנא מלאות נגעים.  
 גרסין. ולא גרסין שנים שהן ארבעה דכולי עלמא הכי אית להו.  
 אלא הכי קאמר מי שנה משנה זו בלשון אבות ותולדות דלא כר'  
 עקיבא דאי כר' עקיבא כיון דאמר לקמן [י:]: מלאות נגעים זו למעלה  
 מוז' וזשנו כסדר מעלתן השלג והזמר והסיד והקרוס והמרינין  
 לקמן [ש:]: כסדר משנתן הן מלטרפין זו לז' ואין אחד מלטרפין  
 לגבוה אימנו שמי מעלות אלא מעלה אחת: א"ס כן. דהוא ש"ן  
 בלשון אבות ותולדות: ע"ס רפ"ס. מראה הסיד מלטרפין דמתחנא  
 לסיד שניה לבהרת ולא מניא נמי שניה לשאת וה"ל חף משאת  
 היא שפוחה ש"מ סביבא ליה לתנא דלא בת מינה דשאת היא ולא  
 מלטרפיה כהנה ומשאת נגדי מאן גרפיה אז כהדי גרפיה אביה אלא  
 איכא שאת שתי מעלות ור' עקיבא זו למעלה מוז' בעי: גרפיה כהדי  
 ש"מ. שהוא מעלה אחת: לאו טולדה דידיהו. דהא שקלה ליה מיניה  
 ופוחיה מין בהרת ור' עקיבא הכי אביעי ל' למינחא בהרת עזוב כשלג  
 ושאת כזמר לכן ושינה לה סיד ה"יכל וקרוס גינא דנימאי למימר כולה  
 מינא דהדי גינא ובהרת ושאת מלטרפין ושאת וסיד נמנא לז' צירוף  
 לסיד והכי אמרין בת"כ בבהרת ושאת דמלטרפין והיא מלמד  
 דמלטרפין זו ע"כ א"כ אלא השתא דמחלקת תולדה לז' ותולדה לז' סביבא  
 לן שאין מלטרף כל אחד אלא עם אביו: אי הכי. דאית ליה  
 לר"ע דלא מלטרפי לגבוה ממנו שמי מעלות: קרוס של גינא  
 נמי. אמאי לא קי"ח לר' עקיבא ג' כהדי מאן גרפיה לז' כהדי שאת אביו  
 איכא סיד דערף מיניה הרי שאת גבוה שמי מעלות: גרפיה  
 כהדי סיד. לאו בר מיניה הוא (י) שאינו תולדה לזכ אחד. ומשינין  
 ה"א

דמתן מרשות לרשות לרשות  
 עסקין דקא מעייל עוילי וקא קרי ליה הוצאה  
 ודלמא קא מפיק מרשות היחיד לרשות  
 הרבים אם כן ניתני המוציא מרשות היחיד  
 לרשות הרבים מאי מרשות לרשות דאפילו  
 מרשות הרבים לרשות היחיד וקא קרי לה  
 הוצאה ושעמא מאי תנא כל עקירת חפץ  
 ממקומו הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין  
 נמי דיקא דקתני יציאות שבת שתיים שהן  
 ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוף וקא  
 מפרש הכנסה שמע מינה רבא אמר רשויות  
 קתני רשויות שבת שתיים: מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה: ה' תנן החם מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה בהרת עזוב כשלג שניה  
 לה כסיד הרביכל יציאת שבת שלג שניה  
 לה כקרוס ביצה (ב) א"ר חנינא מאן תנא מראות  
 נגעים דלא כר' עקיבא דאי ר"ע כיון דאמר  
 זו למעלה מוז' זו למעלה מוז' א"כ מיהרת  
 סיד היכל מלוצרף בהדי מאן ליצרפיה  
 בהדי בהרת איכא שאת דערפיה מיניה  
 ליצרפיה בהדי אב"כ תולדה דידיה  
 הוא אי הכי קרום ביצה נמי בהדי מאן ליצרפיה  
 ליצרפיה בהדי שאת איכא סיד דערפיה מיניה  
 ליצרפיה בהדי סיד אב"כ בר מיניה הוא  
 ה"א

מי לא עסקין רשעית ב' ולא מאמר ומאי שנא דמני תולדה  
 והוצאה מאמר תולדות של אבות ועוד תימה דקתני ספ"א  
 הרי אלו מ' אבות מלאכות חסר אחת משמע דלא תני שום תולדה  
 וי"ל דודאי המוליא מרשות לרשות  
 הוצאה אלא דכיל הכנסה דרך  
 קשרה ור"ת פ"י משום דהוצאה  
 והכנסה גרועות הן והיו מידוש תנא  
 לה להכנסה לחודה כהדי:  
 וקמפרש הבטות א"א ר"ר.  
 ריב"א לא גריס  
 לאלתר דכלל לאלתר מוכח שפיר  
 דלא מלינין לאשכחי ב' שהן ד' בפנים  
 הרבים ור"י ועל דייקא יש לך  
 וכן בחוף כלל הכנסות ומיהו לפי  
 מה"ל דפרישית לעיל גרס ליה שפיר:  
 רבא אמר רשויות קתני. פ"י בקו'  
 נפ"ק דשנת (דף ג): יציאות  
 השבת שמיס כולמר שמי רשויות רשות  
 הכנסה רכ"י ועל דייקא יש לך ר'  
 איסורים בפנים וד' בחוף ולפירושו לא  
 ה"ל למיתני וז' שהן ארבע בחוף  
 אלא ושהן ד' בחוף לכן מפרש ר"י  
 דה"ל נכשיות שנת י' ש' חייבים  
 שהן ד' בפנים וז' חייבים שהן ד'  
 בחוף: רבא אמר. יש שמוחקים  
 רב אפי נבירווא לעיל דתנא הכנסה  
 הוצאה קרי לה דהש"ס לא היה קובע  
 דידי רבא אחר רב אפי דכיוס שנת  
 רבא גולד רב אפי ואין למחקי  
 כשביל כן דמילתא דרבא לא קאי  
 לתרתי קשויות ורבא לא בא אלא  
 לישב דמתני' דקתני יציאות ולא קתני  
 הוצאות דילולת משמע מולאות  
 ומבואות דהיינו רשויות והש"ס קבעה  
 כלא משום דכתיב מיתרלל פירכא  
 דהא יציאות קתני מעד דאי בא לתרן  
 תנא הכנסה הוצאה קרי ליה מהיהא דהמוציא מרשות לרשות:  
 שנים שהן ד' בהרת כ"ו. סדר לגטויתו שלג אמר לכן סיד  
 ה"יכל וקרוס גינא והיה נראה לומר דכל למעלה משלג  
 בכלל שלג ומזמר ועד שלג בכלל אמר ומסיד ועד אמר בכלל סיד  
 ומקרוס ועד סיד בכלל קרוס והיה אפי חס' חס' חס' חס' חס'  
 נגעים (פ"ח מש"ד) ע"כ מלאות הדרבה מלאות נגעים יש אצל  
 אין לחלקם וענין צירוף אלא לארבעה אכל קשה דהיינו ספ"ד לקמן  
 ואימרו מקרוס גינא ולמעלה טמא ומלטרף ארץ היינו מחלקים אותן  
 לז' מלאות הללו והאך הייתי יודע סדר זירופן א"ס לא מנחא  
 לכן נראה דלין דרך הגעג ג"ל אלא כד' מלאות הללו ואין מלאות  
 אחרות צינחיים וכן פירש בקו"ט כסמון וע"כ דחשיב במסכת  
 נגעים חשיב פתחי אז נגעו כמים ונגדים דפ"י מתני' ומיהו  
 אפשר שכלל אח"כ ש' כמה מלאות ש"ס שלגים לגביס זו מהו וכולן  
 מראה שלג וכן אמר לכן נקי כן יומיו דמפרש לקמן לכן מזמר אחר  
 והכל מראה אמר וכן סיד וקרוס אצל לעולם לא יבא הנגע כ"א  
 ג"ל מלאות הללו: שאת כצטר א"ב. הש"ס מקל ומדלג  
 דר"מ דאמר שפכת נגעים שאת מקרוס גינא לז' כמר  
 לכן ונראה דאמר לכן דר"מ לא איירי נקי כן יומיו כמו חכמים  
 אלא אמר שאינו נקי ושחור מסיד דלין סברא דלשאת שהיא שחורה  
 מכולן שהיה תולדה לנגה מתולדה דבהרת שהיא לנגה מכולן:  
 א"ס בן ביורה סיד ב"פ"ר. תימה חקשה נמי ליה טיבהרת בהרת  
 מלנרף דאי כהדי סיד איכא אמר דערף מסיד ואי כהדי אמר  
 לאו מינה הוא ובקו"ט פירש דבהרת ושאת שמלטרפיה כדדדדדד

רבינו הגאון  
 תנן חס' במחלת מסכת  
 נגעים מראות נגעים שנים  
 שהן ד' בהרת עזוב כשלג.  
 שניה לה כסיד הרביכל.  
 שאם כסיד לכן שניה לה  
 כקרוס ביצה ואמרין הא  
 מתניתין דלא כר' עקיבא  
 דאמר מראות נגעים זו  
 למעלה מוז'. דאם כן  
 טייהת סיד הרביכל מלוצרף  
 דהרי סיד גרפיה ונפ"ח  
 כלומר שיעור הבהרת.  
 כרתן וי"ו ונגעים כגריס  
 הקליף תרובע עוקוס  
 הגריס השטף מרשות.  
 מקום דיעשה ד' שיעור  
 נכצרו ל"י שיעור עזוב  
 א"ס ה"ה בהרת חכ"י  
 גריס וז"ע סיד הרביכל  
 אינה מעטרפת לרבי'  
 ר' עקיבא דאמר זה  
 למעלה מוז' שהיה השתא  
 למעלה מן הסיד של  
 ה"יכל הוא המלטרף הסיד  
 בהרת שאת לא תולדה  
 דשאת היא. ואקשנין אי  
 הכי נגעים מקרוס ורבי'  
 נמי בהרי מאן גרפיה  
 בהרי שאת ה"י סיד  
 ערף מניה. בהרי סיד  
 חזויהו תולדות נגיהו.

הוא סיד המוליא מרשות לרשות  
 עסקין דקא מעייל עוילי וקא קרי ליה הוצאה  
 ודלמא קא מפיק מרשות היחיד לרשות  
 הרבים אם כן ניתני המוציא מרשות היחיד  
 לרשות הרבים מאי מרשות לרשות דאפילו  
 מרשות הרבים לרשות היחיד וקא קרי לה  
 הוצאה ושעמא מאי תנא כל עקירת חפץ  
 ממקומו הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין  
 נמי דיקא דקתני יציאות שבת שתיים שהן  
 ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוף וקא  
 מפרש הכנסה שמע מינה רבא אמר רשויות  
 קתני רשויות שבת שתיים: מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה: ה' תנן החם מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה בהרת עזוב כשלג שניה  
 לה כסיד הרביכל יציאת שבת שלג שניה  
 לה כקרוס ביצה (ב) א"ר חנינא מאן תנא מראות  
 נגעים דלא כר' עקיבא דאי ר"ע כיון דאמר  
 זו למעלה מוז' זו למעלה מוז' א"כ מיהרת  
 סיד היכל מלוצרף בהדי מאן ליצרפיה  
 בהדי בהרת איכא שאת דערפיה מיניה  
 ליצרפיה בהדי אב"כ תולדה דידיה  
 הוא אי הכי קרום ביצה נמי בהדי מאן ליצרפיה  
 ליצרפיה בהדי שאת איכא סיד דערף מיניה  
 ליצרפיה בהדי סיד אב"כ בר מיניה הוא  
 ה"א

דמתן מרשות לרשות לרשות  
 עסקין דקא מעייל עוילי וקא קרי ליה הוצאה  
 ודלמא קא מפיק מרשות היחיד לרשות  
 הרבים אם כן ניתני המוציא מרשות היחיד  
 לרשות הרבים מאי מרשות לרשות דאפילו  
 מרשות הרבים לרשות היחיד וקא קרי לה  
 הוצאה ושעמא מאי תנא כל עקירת חפץ  
 ממקומו הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין  
 נמי דיקא דקתני יציאות שבת שתיים שהן  
 ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוף וקא  
 מפרש הכנסה שמע מינה רבא אמר רשויות  
 קתני רשויות שבת שתיים: מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה: ה' תנן החם מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה בהרת עזוב כשלג שניה  
 לה כסיד הרביכל יציאת שבת שלג שניה  
 לה כקרוס ביצה (ב) א"ר חנינא מאן תנא מראות  
 נגעים דלא כר' עקיבא דאי ר"ע כיון דאמר  
 זו למעלה מוז' זו למעלה מוז' א"כ מיהרת  
 סיד היכל מלוצרף בהדי מאן ליצרפיה  
 בהדי בהרת איכא שאת דערפיה מיניה  
 ליצרפיה בהדי אב"כ תולדה דידיה  
 הוא אי הכי קרום ביצה נמי בהדי מאן ליצרפיה  
 ליצרפיה בהדי שאת איכא סיד דערף מיניה  
 ליצרפיה בהדי סיד אב"כ בר מיניה הוא  
 ה"א

דמתן מרשות לרשות לרשות  
 עסקין דקא מעייל עוילי וקא קרי ליה הוצאה  
 ודלמא קא מפיק מרשות היחיד לרשות  
 הרבים אם כן ניתני המוציא מרשות היחיד  
 לרשות הרבים מאי מרשות לרשות דאפילו  
 מרשות הרבים לרשות היחיד וקא קרי לה  
 הוצאה ושעמא מאי תנא כל עקירת חפץ  
 ממקומו הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין  
 נמי דיקא דקתני יציאות שבת שתיים שהן  
 ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוף וקא  
 מפרש הכנסה שמע מינה רבא אמר רשויות  
 קתני רשויות שבת שתיים: מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה: ה' תנן החם מראות נגעים  
 שניים שהן ארבעה בהרת עזוב כשלג שניה  
 לה כסיד הרביכל יציאת שבת שלג שניה  
 לה כקרוס ביצה (ב) א"ר חנינא מאן תנא מראות  
 נגעים דלא כר' עקיבא דאי ר"ע כיון דאמר  
 זו למעלה מוז' זו למעלה מוז' א"כ מיהרת  
 סיד היכל מלוצרף בהדי מאן ליצרפיה  
 בהדי בהרת איכא שאת דערפיה מיניה  
 ליצרפיה בהדי אב"כ תולדה דידיה  
 הוא אי הכי קרום ביצה נמי בהדי מאן ליצרפיה  
 ליצרפיה בהדי שאת איכא סיד דערף מיניה  
 ליצרפיה בהדי סיד אב"כ בר מיניה הוא  
 ה"א

הוא סיד המוליא מרשות לרשות עסקין דקא מעייל עוילי וקא קרי ליה הוצאה ודלמא קא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים אם כן ניתני המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים מאי מרשות לרשות דאפילו מרשות הרבים לרשות היחיד וקא קרי לה הוצאה ושעמא מאי תנא כל עקירת חפץ ממקומו הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין נמי דיקא דקתני יציאות שבת שתיים שהן ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוף וקא מפרש הכנסה שמע מינה רבא אמר רשויות קתני רשויות שבת שתיים: מראות נגעים שניים שהן ארבעה: ה' תנן החם מראות נגעים שניים שהן ארבעה בהרת עזוב כשלג שניה לה כסיד הרביכל יציאת שבת שלג שניה לה כקרוס ביצה (ב) א"ר חנינא מאן תנא מראות נגעים דלא כר' עקיבא דאי ר"ע כיון דאמר זו למעלה מוז' זו למעלה מוז' א"כ מיהרת סיד היכל מלוצרף בהדי מאן ליצרפיה בהדי בהרת איכא שאת דערפיה מיניה ליצרפיה בהדי אב"כ תולדה דידיה הוא אי הכי קרום ביצה נמי בהדי מאן ליצרפיה ליצרפיה בהדי שאת איכא סיד דערף מיניה ליצרפיה בהדי סיד אב"כ בר מיניה הוא ה"א